

Birliğin Anahtarı

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Ef. 1:3–14; Gal. 4:7; Ef. 2:11–22; 4:1–6, 11; Mat. 20:25–28; Ef. 5:15–6:9.*

HATIRLAMA METNİ: “Tanrı sır olan isteğini, Mesih’te edindiği iyi amaç uyarınca bize açıkladı. Zaman dolunca gerçekleştireceği bu tasarıya göre, yerdeki ve gökteki her şeyi Mesih’te birleştirecek” (*Efesliler 1:9, 10*).

Efes, Küçük Asya’da ticaretin ve etkileşimin önemli bir merkeziydi. Efes’te bulunan kilise, Yahudilerden, diğer uluslardan olanlardan ve her sosyal kesimde yer alan insanlardan oluşuyordu. Böyle çeşitli bir üye topluluğu, içinde yaşadıkları dünyada olduğu kadar kendi aralarında da çatışmaya eğilimli olabilirdi; tabii eğer Mesih ve O’nun bedeninin üyeleri olarak sahip oldukları birlik olmasaydı. Bu nedenle Pavlus’un, Mesih’in takipçileri arasındaki birliktelik konusundaki kaygısı, Efesliler’e yazdığı mektubun ana temasıdır.

Pavlus’un birliktelik kavramının iki boyutu vardır: Yahudilerin ve diğer uluslardan olanların tek bir bedende—Mesih’te bir araya geldiği kilisede birlik; ve cenneteki ve yeryüzündeki her şeyin Mesih’te nihai birliğini bulduğu evrende birlik.

Bu birliğin kaynağı Mesih’tir. Pavlus’un “Mesih’te” veya “Mesih ile” ifadesi, Allah’ın bizim için ve evren için İsa Mesih’in yaşamı, ölümü ve dirilişi aracılığıyla başardıklarını göstermek adına bu mektubunda defalarca kullanılır. Allah’ın kurtuluş planındaki nihai amacı, Mesih aracılığıyla her şeyi yeniden bir araya getirmektir. Bu birlik, sadece çağın sonunda tamamen belli olacaktır.

*27 Ekim Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Mesih'teki Bereketler

Efesliler 1:3–14'ü okuyun. Pavlus'a göre burada, Mesih'te bize ne verildi?

İsa'nın takipçilerinin Allah'ı övmek için bir çok nedeni vardır. Mesih'te Allah, bizi oğulları ve kızları olarak kabul etmek ve O'nu dünyada temsil etmek için seçmiştir. Pavlus, Mesih'te Allah ile olan yeni ilişkimizi tanımlamak için birçok imge kullanır. Bu imgelerden evlat edinme imgesi, bu dersin birlik konusunu ele alıyor. Mesih'te evlatlık alındık ve Allah'ın ailesine aitiz. Bu aile imgesi aynı zamanda Allah'ın İsrailoğullarıyla yaptığı antlaşmaya da atıfta bulunmaktadır. Pavlus'un mektubu bağlamında, İsa'yı Mesih olarak kabul eden diğer uluslardan olanlar da Allah'ın çocuklarıdır, İsrail'e verilen vaatlerin mirasçılarındırlar (*Rom. 8:17, Gal. 4:7*). Mesih'te ve Mesih ile olan bu ilişkinin faydası, tüm Hıristiyan birliği için esastır. Bu pasaj ayrıca, Allah'ın Mesih'te bütün insanlığı yeniden bir araya getirme arzusunun baştan beri var olduğunu söyler. Ve Allah'ın ailesinde, İsa'yı tanımak özel bir statü sağlamaz: hepimiz eşit olarak sevilip değer verilen Allah'ın çocuklarıyız.

Bazıları, bu ayetteki takdiri ilahiyi okuduklarında kafaları karışır (*Efesliler 1:5, 11*). Allah'ın bizi kurtarmayı seçtiğine dair verdiği söz, Allah'ın bazılarının kaybedilmesini seçtiğine ima eder gibi görünmektedir. Ama Kutsal Kitap öğretisi böyle değildir. Aksine, Allah herkesin kurtulabilmesi için dünyanın başlangıcından önce kurtuluş planını hazırladı. “Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun” (*Yu. 3:16; ayrıca bkz. 1. Tim. 2:6, 2. Pet. 3:9*). Allah, O'nun kurtuluş teklifini kimin kabul edeceğini önceden bilir, fakat bu, kişinin kararını önceden belirlemek demek değildir. Mesih'in bizim için yaptığı şeyden dolayı kurtuluş tüm insanlığa sunulur. Soru şudur: *Bu teklife nasıl cevap veriyoruz?* Allah kimseyi kurtarmak için zorlama yapmaz.

“İnkârcılar itaatsizliklerinden dolayı mahvolmasınlar, fakat vekilleri ve güvenceleri olan Mesih'e olan imanları sayesinde, O'nun isteminin iyi iradesi uyarınca İsa Mesih tarafından evlâtlığa alınan çocuklar Allah'ın seçtiği kişiler olsunlar diye göklerin meclisinde önlem alındı. Allah'ın istemi her insanın kurtulmasıdır; zira yarattığı biricik Oğlu'nu insanlığa fide olarak vermekle geniş bir önlem alınmıştır. Mahvolanlar, İsa Mesih aracılığıyla Allah'ın evlâtlıkları olmayı reddettikleri için mahvolacaklardır.”—Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, cilt 6, s. 1114.

Duvarı Yıkmak

İnsanlar arasındaki en derin ayrılıklardan bazıları ırk, etnik ve din farklılıklarından kaynaklanır. Pek çok toplumda kimlik kartları, kişinin ait olduğu ırkı veya dini belirtir ve bu ayrımlar, insanların günlük olarak yaşamak zorunda oldukları ayrıcalıklar veya kısıtlamalar ile bağlantılıdır. Savaşlar veya çatışmalar ortaya çıktığında, bu kimlik farklılıkları çoğu zaman baskı ve şiddet için katalizörler haline gelir.

Efesliler 2:11–22’de Pavlus, Hıristiyan toplumu için daha iyi bir yol gösterir. Mesih’teki birliğimiz farklılıklarımızı nasıl etkiler? İsa’nın çarmıhtaki ölümüyle yıkıma uğrayan neydi?

Pavlus, Efesliler’i, Mesih’te Allah’ın lütfunu almadan önce, hayatlarının nasıl olduğunu hatırlamaya davet eder. Etnik, kültürel ve dini farklılıklar, insan grupları arasında düşmanlık ve çatışmalar yarattı. Ama iyi haber şu ki, Mesih’te hepimiz ortak bir Kurtarıcısı ve Rab’bi olan bir topluluğuz. Hepimiz Allah’ın halkına aitiz. “Ama bir zamanlar uzak olan sizler, şimdi Mesih İsa’da Mesih’in kanı sayesinde yakın kıldınız” (Ef. 2:13).

Yeruşalim’deki kadim tapınakta, tapınağın yalnızca etnik Yahudilerin erişebileceği bir bölümü ayırmak için yapılmış bir ayrılık duvarı vardı. Bu duvarda, yabancıların geçmesi halinde ölüm cezasına çarptırılacağına dair bir yazı bulunuyordu. Pavlus, misyonerlik yolculuklarından sonra tapınağa girdiğinde bu yasayı çiğnemekle suçlandı. Pavlus tutuklandığında, tapınağın Yahudi bölümüne Trofimos adlı bir Efesliyi getirmekle suçlandı (Elç. 21:29). Pavlus bu mektubunda şöyle karşı gelmişti, “Mesih’in kendisi barışımızdır. Kutsal Yasa’yı, buyrukları ve kurallarıyla birlikte etkisiz kılarak iki topluluğu [etnik grubu] birleştirdi, aradaki engel duvarını, yani düşmanlığı kendi bedeninde yıktı” (Ef. 2:14).

Mesih’te, imanlılar İbrahim’in torunlarıdır ve kalpleri sünnet edilir. Allah’ın İbrahim’e verdiği fiziksel sünnet, imanlıların Mesih’te alacağı ruhsal sünnete işaret etmiştir (bkz. Yas. 10:16). “Ayrıca Mesih’in gerçekleştirdiği sünnet sayesinde bedeninin benliğinden soyunarak elle yapılmayan sünnetle O’nda sünnet edildiniz” (Kol. 2:11).

Efesliler 2:11–22’yi tekrar okuyun. Kendi kilisemizde Pavlus’un burada yazdığı şeyin gerçekliğini hangi şekillerde görüyoruz? Aşılması gereken hangi zorluklar vardır?

Tek Vücutta Birlik

Pavlus, Efeslilere ilham veren sözlerinde pratiktir. Yahudi ve diğer uluslardan olanlar arasında olan, farklı kültürel ve etnik kökenden insanlar arasında var olan birlik, bir efsane ya da sadece teorik bir yapı değildir; “aldığımız çağrıya yaraşır biçimde yaşamamızı” gerektiren bir gerçektir (*Ef. 4:1*).

Efesliler 4:1–3’e göre, Hıristiyanlar Mesih’teki çağrılarına layık olmak için ne şekilde davranmalılar?

Hıristiyanların yaşamındaki bu erdemlerin ve lütufların pratik sonucu, “Ruh’un birliğini esenlik bağıyla korumaya” yardımcı olur (*Ef. 4:3*). Bütün bu nitelikler sevgiye dayanır (*1. Kor. 13:1–7*). Sevginin aktif uygulaması, erkek ve kız kardeşler arasındaki ilişkileri korur ve Hıristiyan toplumunda ve ötesinde barışı ve birliği sağlamlaştırır. Kilisedeki birlik, Allah’ın sevgisini, başkalarının tanıklık edebileceği benzersiz şekillerde açığa çıkarır. Kilise, özellikle çatışma, bölünme ve savaş zamanında böyle bir tanıklık yapmaya çağırılır.

Efesliler 4:4–6’yı okuyun. Bu üç ayetteki en önemli tema nedir?

Bu bölümün ilk ayetlerinde, Pavlus kilisenin birliğine olan derin ilgisini dile getiriyor. Birliğe teşvik (*Ef. 4:1–3*) ile başlar ve imanlıları birleştiren yedi unsurun listesi ile devam eder (*Ef. 4:4–6*). Birlik, inananların aynı zamanda zaten sahip olduğu bir şeydir (*Ef. 4:4–6*), sürekli üzerinde çalışılması ve sürdürülmesi gereken (*Ef. 4:1–3*), ve gelecekteki hedefimiz olarak gayret ettiğimiz bir şeydir (*Ef. 4:13*).

“Elçi, kardeşlerini, onlara sunduğu gerçeğin gücünün yaşamlarında da ortaya çıkması için yüreklendirir. Alçakgönüllülük ve nezaketle, hoşgörü ve sevgiyle, Mesih’in karakterini ve O’nun kurtuluşunun bereketlerini temsil edeceklerdir. Sadece tek bir beden ve bir Ruh, bir Rab, bir inanç vardır. İsa’nın bedeninin üyeleri olarak tüm inananlar aynı ruh ve aynı umutla canlandırılır. Kilisedeki bölünme, dünya önünde Mesih’in dininin onurunu lekeler ve kendi gidişatlarını aklamaları açısından düşmana fırsat verir. Pavlus’un talimatları, sadece onun yaşadığı zamandaki kiliseye yazılmadı. Allah, bunların bizlere de gönderilmesini tasarladı. Barış bağlamında birlikteliği korumak için ne yapıyoruz?”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, cilt 5, s. 239.

“Aldığımız çağrıya yaraşır biçimde yaşadığımıza” emin olmak için şu anda hangi seçimleri yapabilirsiniz?

Kilise Liderleri ve Birlik

“Ama lütuf her birimize Mesih’in armağanı ölçüsünde bağışlandı” (*Ef. 4:7*). Kurtuluş, onu alacak olan tüm insanlara verilen bir armağan olsa da, bazı insanlara özel bir amaç için bazı ruhsal armağanlar verilir.

Efesliler 4:11’i okuyun. Rab kiliseye hangi liderlik armağanlarını veriyor?

Efesliler 4:12’ye göre, Allah’ın kiliseye özel liderlik armağanlarını vermekteki amacı nedir? Bu armağanlar birbirleriyle nasıl bağlantılıdır?

Bütün Hıristiyanlar, bir bakıma Allah’ın ve müjdenin vekili ve hizmetlileridir. Mesih’in Matta 28:19, 20’de verdiği görev, bütün Hıristiyanlara, gidip tüm uluslardan öğrenciler yetiştirmek, vaftiz etmek ve öğretmek için verilmiştir. Bu hizmet görevi, yalnızca pastörler ve/veya müjdeciler gibi ayrıcalıklı bir azınlığa değil, Mesih’in ismini taşıyan herkese verilmiştir. Hiç kimse müjdeyi yayma çalışmalarından muafiyet talep edemez ve hiçbir kilise lideri özel olarak bu göreve sahip olduğunu iddia edemez. Liderliğin ruhsal armağanları, özellikle kiliseyi terbiye etmek içindir. Kilise liderlerine, birliği düzenlemek, desteklemek ve teşvik etmek için ihtiyaç vardır.

Pavlus’un liderlik armağanları listesi, bize bu rollerin Allah’ın halkını, kayıp olanlara ulaşmak için donattığını söylüyor. Kilisenin içinde yer alan bazı özellikle çağrılmış kişilerin sorumluluğu, diğerlerinin Mesih için hizmetlerini yerine getirmelerine ve “sonunda hepimiz imanda ve Tanrı Oğlu’nu tanımada birliğe, yetkinliğe, Mesih doluluğundaki olgunluk düzeyine eriş[e]ne dek” (*Ef. 4:13*) Mesih’teki birliklerini düzenlemelerine yardımcı olmaktır. İsa’nın liderlik tarzının örneği, hizmetimizi nasıl yaptığımıza rehberlik etmelidir. İsa başkalarına hizmet etmeye geldi, hizmet edilmeye değil (*Mat. 20:25–28*); biz de gitmeli ve aynı şekilde yapmalıyız.

İnsanın, bağımsız olmaya ve kimseye karşı hesap vermemeye dair güçlü bir eğilimi vardır. Özellikle batı toplumu bu eğilimle boğuşuyor. Ancak Pavlus bize, bu dünyada hiçbir Hıristiyanın yalnız olmadığını ve ortak yolculuğumuzda birbirimizi teşvik etmeye yardım etmek için ruhsal liderlere sahip bir inanç topluluğu oluşturduğumuzu hatırlatır. Hepimiz birlikte, İsa’nın bedeninin bir parçasıyız.

Hangi ruhsal armağanlarınız var ve bunları yerel kilisenizin birliği için nasıl kullanıyorsunuz?

Mesih'teki İnsan İlişkileri

Hıristiyanlık bir ilişki dinidir: Allah ile ve birbirimizle. Başka insanlarla olan ilişkilerimizi etkilemeksizin Rab ile derin bir ilişki içinde olduğumuzu iddia etmenin hiçbir anlamı yoktur. Hıristiyanlık bir boşlukta yaşanamaz. Pavlus'un Efesliler'e mektubunda belirttiği birlik ilkeleri, başkalarıyla nasıl ilişki kurduğumuza da uygulanabilir.

Efesliler 5:15–21'i okuyun. Pavlus, 21. ayette bize ne diyor? İtaat ve birlik arasındaki ilişki nedir?

Pavlus'un birbirimize itaat etme teşviki, Ef. 5:18'de "Ruh'la dolun" ifadesi ile bağlantılıdır. Ruh'un dolması ifadelerinden biri, birbirine itaat etmektir. Bu, insanlara karşı almamız gereken doğru tutumu; alçakgönüllülüğü ve düşünceliliği ifade eder. Tabii ki, bu, çoğu kişiliğin doğal bir özelliği değil, Ruh'un kalbimizde yaşamasının sonucudur. Mesih'te birlik bağları olan aynı Ruh'un bir armağanıdır. Bu perspektiften bakıldığında, itaat bizim için Mesih ve O'nun fedakarlığına olan saygımızı ifade eden içsel bir niteliktir.

Efesliler 5:22–6:9'u okuyun. Bu karşılıklı itaat vasfı, Mesih'teki bir imanlının evinde ve iş yerinde insanlarla ilişkisi üzerinde nasıl bir etki yaratır?

Bir dereceye kadar, kilisedeki birlik, evdeki birliğe bağlıdır. Pavlus, karı koca arasında var olması gereken birliğin, sevginin ve saygının, Mesih'in kiliseye karşı fedakar sevgisine örnek oluşturması gerektiğini vurguladı. Böylece, kilisede olduğu gibi evde de Mesih'in saygısı gibi bir saygı, kocalar, eşler ve kilise üyeleri tarafından gösterilmelidir. Bu Mesih'inki gibi olan vasıf, çocuklar ile ebeveynleri arasında ve çalışanlar ile işverenleri (köleler ve efendiler) arasındaki ilişkilerde de örnek olmalıdır. Evimize yayılması gereken uyum ve huzur, kilise hayatımızı da etkilemelidir.

Bugünkü ayetlerden, ailenizin bir üyesine veya iş arkadaşınıza karşı nasıl davranmanız gerektiğini (durumunuza bağlı olarak) daha iyi anlamanıza yardımcı olabilecek hangi ilkeleri çıkarabilirsiniz?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, “The Spirit of Unity,” s. 179–188, *Testimonies for the Church*, cilt 9.

“Mesih, milliyet, rütbe ya da mezhep ayrımını kabul etmedi. Din bilgileri ve Ferisiler, cennetin tüm armağanlarını yerelleştirmek ve ulusal bir çıkar sağlamak, Allah’ın dünyadaki ailesinin geri kalanlarını ise dışlamak istemişlerdi. Fakat Mesih, bölmenin her duvarını yıkmak için geldi. Merhamet ve sevgi armağanınının, tıpkı hava, ışık ya da yeryüzünü tazeleyen yağmur serpintisi kadar sınırsız olduğunu göstermeye geldi.

“Mesih’in hayatı, hiçbir sosyal sınıfın bulunmadığı, Yahudi ve diğer uluslardan olanların özgür ve köle, ortak bir kardeşlikle birbirine bağlı, Tanrı önünde eşit olan bir din tesis etti. Davranış biçimlerindeki farklılık O’nun hareketlerini etkilemedi. Komşular ve yabancılar, dostlar ve düşmanlar arasında hiçbir fark yaratmadı. Kalbine hitap eden şey, yaşam suları için susayan bir candı.”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, cilt 9, s. 190, 191.

TARTIŞMA SORULARI:

❶ Şu ifadeyi düşünün: “Efesliler’in dördüncü bölümünde, Tanrı’nın planı o kadar sade ve basit bir şekilde açıklanmıştır ki, O’nun tüm çocukları gerçeğe tutunabilirler. Burada, O’nun kilisesindeki birliği korumak için atadığı, üyelerinin dünyaya sağlıklı bir dini deneyimi açıklayabileceği araçlar açıkça beyan edilmiştir.”—Ellen G. White *Comments, The SDA Bible Commentary*, cilt 6, s. 1117. Efesliler 4’te, kilisenin birliğine işaret eden ne görüyorsunuz? Bu birliği sağlamaya yardımcı olmak için neler yapabiliriz?

❷ Birlik sorusuna esas olan, alçakgönüllülük ve itaat etme ihtiyacıdır. Bu özellikler olmadan, kilisede herhangi bir birlik nasıl olabilir? Eğer gururluysak, görüş ve konularımızdan eminsek ve başkalarını dinlemekten hoşlanmıyorsak, birlik için bir şansımız yoktur. Bu alçakgönüllülüğü ve itaati nasıl öğrenebiliriz?

❸ Her zaman her şeyde aynı fikirde olmasak bile birliğimizi nasıl koruyabiliriz?

ÖZET: Pavlus Efesliler’e gönderdiği mektubunda, Hıristiyanların “Mesih’te” olmasının ne anlama geldiğine dair pek çok öğüt verir. İsa’daki kurtuluş, yaşamlarımızı pratik yollarla dönüştürür. Kilisedeki erkek ve kız kardeşler arasındaki ilişkiler de dahil olmak üzere tüm insani ilişkilerimiz, yaşamımızdaki Mesih’in kudreti aracılığıyla dönüştürülür. Ve bu dönüşüm, birliğimizin olması açısından çok önemlidir.

Bombacı Kadın Vaftiz Edildi

Philip Baptiste

Amina, büyük bir tesisi patlatmak üzere Hindistan'a giderken yolda tutuklandı ve şimdi Doğu Merkez Afrika'da 5 yıllık hapis cezasını çekiyor.

Bir Yedinci Gün Adventist pastörünün ısrarcı ziyaretleri, kendisinin köktendici İslam anlayışını yıkmasını sağladı ve Amina birkaç hafta önce Adventist Kilisesi'nde vaftiz edildi.

"Benim için sürekli dua eden ve en çok ihtiyacım olduğu dönemde beni ısrarla ziyaret eden Adventist pastör için Allah'a şükrediyorum," diyor Amina.

Adventist Müjdeciliği, Amina'nın güvenliği için tam ismini ve yerini açıklamıyor.

Pastör ziyarete ilk geldiğinde Amina suçundan dolayı tecrit edilmiş bir yerde hücre hapsindeydi. Köktendinci Müslüman liderlerin, kendisine eğer kötülerini yok ederse doğruluğa ereceğini ve cennete ulaşacağını öğretmeleri, onu saldırıyı planlamaya yönlendirmişti.

Başlangıçta danışmanlık ziyaretleri gardiyanlar tarafından belirlenen pastörü reddediyordu. Fakat pastör sürekli gelmeye devam edince sonunda yumuşadı çünkü danışmanlık seansları hücrenin dışında yapılıyordu ve Amina gün ışığını çok özlemişti.

Pastör, Amina için ilk defa dua etmek istediğinde, onu geri çevirip bunun yerine pastörün kendisi için dua etmesini söyledi Amina. Pastör yine de onun için dua etti ve dua etmeye devam etti.

Birkaç danışmanlık seansından sonra pastör birkaç haftalığına başka bir yere gitmek zorunda kaldığında, Amina onun ziyaretleri özlediğini fark etti. Pastörün beklediği kadar erken gelmeyeceğini anladığındaysa, onun hücrede bırakmış olduğu Kutsal Kitap'ı okumaya başladı.

Birkaç ay sonra Adventist Kilisesi cezaevinde dini bir toplantı düzenledi ve Amina da davet edildi. Amina aslında diğer mahkumlarla sosyalleşmek için gitmeyi kabul etti fakat Pastör değişmek isteyenleri çağırdığında Amina şaşkıncu bir şekilde yaşamını İsa'ya teslim etmek üzere pastörün yanına gitti. Çok geçmeden vaftiz edildi.

Amina danışmanlık seansları sırasında önceki inancına olan ilgisini nasıl kaybettiğini anlamadığını söylüyor. Allah'ın kendisine Gerçeği'ni açıklamak için hapis cezasını kullandığına inanıyor ve şimdi de kendi arkadaşlarına ulaşmak için çok istekli.

"Cezaevinden çıktığımda onlara ulaşmak için her şeyi yapacağım."

Philip Baptiste Doğu Merkez Afrika Bölümü başkanının özel asistanı.